

ניתן לתרום לעלון בביט שמספרו 050-7322202 ותהיו שותפים בזיכוי הרבים

השבתי לו בטון מפייס: 'דע לך, שהבורא עשה ועושה איתנו חסד גדול שאנחנו יכולים להוציא את נקבינו ללא שום בעיות, אבל אם ח"ו היה סותם את נקבינו אי אפשר היה להתקיים!' השכן אינו מרפה: 'תגיד לי, פעם הייתה לך בעיה. הנה אני לא מברך ולא אומר שום דבר ואין לי שום בעיה בעניין!' 'אני מקוה שגם לא תהיה לך. תתפלל על זה!' – השבתי לו. למחרת, אשתו של השכן מגיעה לביתנו כולה מבוהלת, ולשאלתי מה קרה היא השיבה בדאגה שבעלה אושפז בלילה בבית- הרפואה עקב עצירות קשה והוא סובל כאבי תופת. 'תתפלל עליו!' היא התחננה – 'אני מאמינה שזה קרה לו בגלל שהוא צחק אתמול מהעניין.' מיררה בבכי.

מיד קישרתי את הדברים ותוך דקות כבר הייתי אצלו בבית הרפואה. הזכרתי לו את שיחתנו מאמש, כמובן שהשכן לא היה צריך שום תזכורת, אך עם כל זה היה עדיין קשה לו להאמין בכך, כפי שאומרת הגמרא 'עביד איניש לאחזוקיה בדיבוריה' – אדם מוכן למות ולא להודות ולומר טעיתי...

לאחר שלושה ימים של אישפוז החליט הלה לקבל על עצמו לברך את ברכת 'אשר יצר' ולפלא... תוך שעות שוחרר מבית הרפואה כשהוא בריא... (אור דניאל)

ויענך וירעיבך ויאכילך את המן (ח נ)

בזמן המן לא היו עניים ועשירים כי המן ירד לכל אחד ואחד איש כפי אוכלו. אם כן, כיצד קיימים העשירים מצוות הצדקה? העשירים ידעו טעמם של מאכלים ערבים וטעימים, והם נתנו עצה לעניים מה לבקש ולטעום במן, וזו הייתה הצדקה – עצה טובה. (צפיתית בדב"ש)

ויענך וירעיבך ויאכילך את המן (ח נ)

מדרש פליאה – מכאן שמדליקין נרות בשבת. והרמב"ם קובע להלכה, אחד אנשים ואחד נשים חייבים בנרות שבת כדי שיהיה אור בבית בשעת הסעודה. ומכאן הקשר בין שבת לבין המן, הרי המן היו בו כל הטעמים, ולמה כתוב בו "ויענך וירעבך"? נאמר במסכת יומא, אינו דומה מי שרואה ואוכל, למי שאינו רואה ואוכל, אמר רב יוסף (שהיה סגי נהור) מכאן רמז שהסומים אוכלים ואינם שבעים, כי האוכל לא רק הקיבה אוכלת, אלא גם העיניים ומראה המזון, ולכן, כיון שהמן אמנם נהפך לכמה טעמים שירצו, אך, אמרו, "בלתי אל המן עינינו." (שם)

הלכות "כבוד התורה ולומדיה" משו"ע ומפסקי מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

א. לא יפנה גב לארון הקודש ולא לרבו בשעה שנפטר ממנו (עיין יומא ג.) אמנם הרב שדורש בבית הכנסת והציבור שהופכים פניהם למערב בשעת קבלת שבת ימשיכו במנהגם, שמנהג זה יסודתו בהררי קודש (יחו"ד ג יט).

ב. יש מחמירים שלא לטלטל ספר תורה ממקום למקום (כף החיים קלה בשם הזוהר). ויש אומרים שהצריכו עשרה הוא רק לכבוד בעלמא ולא לאיסור, וכן מעשים בכל יום. וכשמוליכים אותו בהצנע לכת בתוך מכונית מיוחדת, נראה שיש להקל גם בלא עשרה אנשים (יבי"א ז נו).

ג. אסור לשבת על מיטה שספר תורה עליה, ודווקא בספר תורה יש לאסור ולא בשאר ספרים (שו"ע רפ"ב / ביבי"א ט כב). ונראה שהוא הדין שיש להקל במי שהולך לישון עם ספר בידו ורוצה להניח את הספר על המיטה.

ד. דין תלמיד חכם נוהג גם בזמן הזה, ולכן גם בזמן הזה הרואה תלמיד חכם גדול, המופלג בתורה וביראת ה' ומורה הוראות בישראל, יש לברך עליו בשם ומלכות "שחלק מחכמתו ליראיו", וחייב אדם בכבוד רבו ויראתו יותר משל אביו (יחוה דעת סי' עמ' עט וחו"ה סי' סא).

ה. תלמידי חכמים בתחילת הלימוד יתלמדו הפוסקים. ובעלי בתים – אם יש ברשותם פחות משלוש שעות ביום, לא ילמדו אלא הלכות פסוקות, ואם יש להם יותר משלוש שעות ביום יוכלו להרחיב את למודם (הלכות עולם ח"ח עמ' שלז).

ו. אין חיוב לעמוד בפני תלמיד חכם אלא אם כן נכנס לד' אמותיו, ורק לאביו ורבו המובהק צריך לעמוד מלא עיניו. הקם בפני תלמיד חכם צריך לעמוד עד שיצא מד' אמות שלו. אמנם אם הת"ח נעמד לידו לעיין בספר או לדבר עם אחר – רשאי לשבת (משנה הלכות ז קנב).

מושגי יהדות

מפי האחיין הרב הראל ב"ר אביחי זכריה שליט"א רב שכונה בראש העין ומו"ץ בבית ההוראה 'אפיקי מים" ספר איוב – חלק ב

לאחר סיום משליו של איוב שתקו הרעים, כי הבינו שלא יוכלו לשכנע את איוב שחטא, כיון שהוא מאמין שהוא צדיק. אדם נוסף אליהוא בן ברכאל הבוזי - צפה בויכוח עד תומו, ולא רצה להתערב כיון שכל ארבעת הרעים היו ממבוגרים ממנו. כאשר ראה שהם הפסיקו לדבר, ביקש רשות לדבר גם הוא, כי הוא כעס מאוד, הן על איוב שהציג את עצמו כצדיק יותר מהקב"ה, והן על הרעים, שהאשימו את איוב בעבירות שלא חטא בהן, כי לא מצאו מענות טובים.

אליהוא דיבר ארבעה מענות רצופים, ואיוב לא הגיב לו כלל - אך הפרשנים חלוקים אלו טענות בדיוק השמיע - עפ"י הרמב"ם, למשל, הוא חזר על טענותיהם של כל הרעים, ופרשנים אחרים סוברים שהוא הוסיף טענות שהם לא אמרו - עיקר דבריו הם, שאדם בודאי לא יכול להיות צודק יותר מ-ה', אך יתכן מצב שבו צדיק יענש, למרות צדקותו - אך אם ישוב בתשובה, יסייע לו ה'.

לאחר דברי אליהוא, דיבר הקב"ה עם איוב, והראה לו שאין לאדם שום הבנה במציאות הכוללת, כי הוא בסך הכל אחד מן הנבראים, ו-ה', המנהל את העולם, ברא אותו, והוא שרואה את התמונה הכוללת. איוב השיב שלא יקשה עוד על מעשי הקב"ה, ו-ה' השיב בעוד מענה ארוך, בו הוא מסביר על הבהמות והליותן, הגדולים והחזקים, שלאדם אין סיכוי נגדם - ומול ה' הם כאין וכאפס. לאחר מענה זה, השיב איוב שהוא עכשיו מבין שבאמת ה' הוא שמנהיג את העולם בהיגיון.

לאחר שענה ה' לאיוב, דיבר ה' אל אליפז התימני, ואמר לו שהוא חטא, וצריך לבקש מאיוב שיתפלל עליו ועל רעיו, כדי ש-ה' יסלח להם ולא יעניש אותם. הרעים בקשו מאיוב שיתפלל עליהם, והוא נעתר להם והתפלל עליהם ולאחר מכן בירך אותו ה', ואיוב התעשר בחזרה, והיה עשיר פי שניים מאשר בתחילת הסיפור, ואף נולדו לו בנים ובנות נוספים, כמספר הבנים שהיו לו בהתחלה. (המשך בשבוע הבא).

סגולות להצלחה

אדם שמוצא מטבעות (כסף) יקח אותם ויזהר שלא יבזבז אותם, אלא ישמרם ויחזיק אצלו תמיד בכיס קטן, וזה סגולה להצלחה (בסופרי קבלה)
יתמיד לקרוא מזמור נ"ז ומזמור קכ"ב, והרוצה להצליח בחנות יאמר מזמור ס"ג ומזמור קי"ד.
להצלחה במשפט: קח מזוזה מהודרת ובזמן המשפט אחוז המזוזה ביד ימין ותצליח. ובזמן שמעיינים בדינו, יאמר פסוקים אלו מתפילת שחרית: "ויברך דוד... עד ומרומם על כל ברכה ותהילה".

להגביה מזלו: יאמר: "והנה אנחנו מאלמים אלומים בתוך השדה והנה **קמה** אלומתי וגם נצבה, והנה תסובינה אלומותיכם ותשתחוינה לאלומתי: **הקם** לעבדך אמרתך, אשר ליראתך: יאמר שבע פעמים, ובכל פעם יכוין שם הקם, והוא שם קדוש מע"ב שמות (החיד"א)

לעילוי נשמת ולמנוחת נפש

מו"ר מתנא במו"ר סאלם זכריה זצוק"ל. מרן מו"ר הגאון עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל זיע"א. הצדיק משה יעקב ב"ר יוסף הכהן רביקוב זצ"ל מרן מו"ר הגאון רבי שמעון ב"ר דוד בעדני זצוק"ל. הסבא צאלח במו"ר מתנא ז"ל. הר" זכריה במו"ר צאלח זכריה זצ"ל. חיים בן יחיא והב ז"ל. ר' בנימין בן מנצור דעוס ז"ל. הרב זכריה בן חיים והב זצ"ל. אליהו בן צדוק אהרן ז"ל. אליהו מגורי ז"ל ב"ר מרדכי נ"י. אליהו בן חיים והב ז"ל. הרה"ג אריה ב"ר עזרי נדב זצ"ל. הרב יפת ב"ר עובדיה עדני זצ"ל. הבח" מיכאל כהן ז"ל ב"ר אליאסף נ"י. הרב נחמן מעודד בן דליה זצ"ל. הרב יהודה צוברי ב"ר מוסא זצ"ל. הרב מנחם שוקר ב"ר סולמן זצ"ל. רבי פנחס ראובן בן מליה זע"ל. ר' משה יעקב זכריה ז"ל ב"ר צאלח זצ"ל. זכריה יחיא ב"ר דוד יעיש ז"ל. ר' שמעון ב"ר יוסף עראקי הכהן ז"ל. יצחק בן צאלח מנצבר. ז"ל. אהרן נהרי ז"ל ב"ר אברהם נ"י. הדסה ב"ר יצחק מנצבר ע"ה. סבתא רבא סעדי ב"ר יוסף זכריה ע"ה. סבתא ברכה בת סעד מרחום ע"ה. יונה חממה בת יוסף והב ע"ה. עליה כודרה בת יחיא זכריה ע"ה. דודה לאה ב"ר עובדיה זכריה זצ"ל. דודה שמס במו"ר סאלם זכריה זצ"ל. סבתא שמס בת צאלח זכריה ע"ה. הד' מזל דעוס בת צאלח ע"ה. רחל בת חיים בן שמואל ע"ה. אחותי מירב ב"ר עובדיה ז"ל. ובתה מוריה ז"ל בת שלמה אנקונינה נ"י. גאולה בת בלור ז"ל. נור בת עודד זכריה ע"ה. אסתר בצלאלי ב"ר משה ע"ה. שמואל בן יפת סקעת ז"ל. אסתר ב"ר יוסף דמארי ע"ה רחל בת דוד חיים יעיש ז"ל צדוק בן מוסא.ז"ל. חלימה בת מוסא ז"ל. הרה"ג רבי ברוך קרוץ הכהן בן נשרייה בי"ה זצ"ל. הרצל בן ישי בן גרשום וטוראן ז"ל. רבי עמוס כמוס חיים גואטה בן פורטונה זצוק"ל

הילולת המקובלים האדמו"רים והרבנים הצדיקים זצ"ל י"ט עד כ"ה מנחם אב

יט. רבי יעקב כולי. רבי בן ציון אלקלעי. רבי מרדכי אלחאיך. כ. רבי לוי יצחק שניאורסון. כא. רבי אהרן חוקח האדמו"ר מבלז. רבי יעקב חי זריהן. רבי מאיר חי מזרחי. רבי חיים הלוי סולוביצ'יק. כב. רבי יחיא בשירי. רבי סעדיה דאלעי. רבי מרדכי בן הלל הי"ד. רבי רפאל בכר מיוחס שמואל הראש"צ. רבי יוסף ועקנין. כג. רבי משה עדס. רבי חזקיה יהושע שבתאי. רבי יעקב ישראל קניבסקי. כד. רבי ישמעאל הכהן. רבי עזרא עבאדי שעיו. רבי יצחק קובו השני הראש"צ. רבי משה בן מלכא. רבי אהרן בן חסון. רבי אפרים זלמן מרגליות. כה. רבי רבי שמואל ברוך אליעזרוב. רבי שלום הכהן (בן תופחה מלכה).